

### דברי הספד לדני זק – בית העלמין בצור שלום 7.9.09

המשוררת דליה רביקוביץ', בשירה "גאווה", כתבה:

"אפילו סלעים נשברים אני אומרת לך  
ולא מחמת זקנה.  
שנים רבות הם שוכבים על גבם בחום בקור,  
שנים כה רבות,  
כמעט נוצר רושם של שלוה.  
אין הם זזים ממקומם וכך נסתרים הבקיעים.  
מעין גאווה.  
שנים רבות עוברות עליהם בציפייה.  
מי שעתיד לשבח אותם עדיין לא בא.  
ואז האזוב משגשג, האצות נרגשות, והים מגיח וחוזר,  
ודומה הם ללא תנועה.  
עד שיבוא כלב ים קטן להתחכך על הסלעים  
יבוא וילך.  
ופתאום האבן פצועה.  
אמרתי לך, כשסלעים נשברים זה קורה בהפתעה.  
ומה גם אנשים."

ביום שבת בבוקר תשו כוחותיו של הסלע הענק, דני זק, מלהתמודד עם מכאובי מחלתו והוא הלך לעולמו, בן 75, בן גילה של עירנו קריית ביאליק בראשה עמד 18 שנים.

אורה, טל, לירון, דפנה ויעל, האחיות סימה, החתנים והכלה, הנכדים ובני המשפחה. האבל הפרטי שלכם הוא אבלה של העיר קריית ביאליק המלווה היום למנוחת עולמים את איש החזון והמעשה, דני זק, ראש עירנו השני, שהנהיג את קריית ביאליק ביד רמה ובוטחת בין השנים 2003 – 1985.

דני נמנה עם ראשי הערים המיתולוגיים. הוא חי ונשם את קריית ביאליק ומסירותו ואהבתו ניכרו היטב בכל פינות העיר. בתקופת כהונתו התפתחה וגדלה קריית ביאליק בקצב מדהים.

הוא הטביע את חותמו בכל תחומי עיסוקיה של העירייה ובתקופתו נבנו בקריה הקריון – מרכז הקניות המשגשג, נבנה בית המשפט השלום והוקם המרכז הרפואי זבולון. הוא בנה את מרכז הנופש והספורט על שם קרלינר ז"ל בשכונת אפק וקידם את הקמת בית הדיור המוגן בשכונת צור

שלום. בימי כהונתו נבנו שכונות חדשות שמשכו לקריה אוכלוסיות חזקות ואיתנות : נבנתה שכונת גבעת הרקפות שפרצה את גבולות הקריה מזרחה ; נבנו שכונות הפרפר, מבני גזית ונאות עופרים. בד בבד עם הפיתוח המואץ קלט דני זק כ- 9,000 עולים חדשים. בשנות כהונתו הארוכות העיר פרח והייתה ירוקה מתמיד, נטעו עצים רבים לאורכה ולרוחבה של הקריה, שכונות ישנות שינו פניהן וקיבלו צביון מודרני.

דני הגשים חלום ישן והקים גן חיות עירוני שהיווה מוקד משיכה למשפחות ולתלמידים. מערכות החינוך, התרבות והספורט זכתה לעדנה ולהישגים בתחומים רבים ומגוונים.

דני היה איש חזון. הוא בנה עיר ודאג לעתידה. שטחים רבים שיכפילו בעתיד את קריית ביאליק סופחו לתחום שיפוטה של העיר. תוכניות הבניה העתידיות אותן אני מקדם בימים אלה להפקדה ולאישור הן פרי חזונו.

דני זק נודע כראש עיר חזק ותובעני שהעמיד את העיר ותושביה במרכז. הייתה בו מזיגה יוצאת דופן של עוצמה עם רכות. דני היה איש פלדה עם הרבה מאוד חמלה. אחד ממפעלותיו הראויים להערכה היה שיקומם של נגמלים מסמים אותם קלט לעבודה בעירייה ואלו ממשיכים לעבוד בה לשביעות רצונו המלאה. באישיותו ובהתנהלותו שימש מופת ודוגמא לראשי הערים השכנות ולי, מורה דרך לניהול מסור ואוהב של עיר.

לאחר שחדל לכהן כראש העיר ידע דני זק תקופות לא קלות. בצד המאבק במחלה הקשה נאלץ להתמודד עם טענות שמטרתן הייתה לגמד את העשייה האדירה שלו בעיר. ממרחק השנים, מאז חדל לכהן כראש העיר, למדו תושבי הקריה להוקיר נכונה את מעשיו למען העיר והכרת התודה ליוותה את מפגשיו עם התושבים. לא יכולתי להישאר אדיש לעוול שנעשה לו. מיד עם היבחרי הצעתי למועצת העיר וזאת קיבלה את הצעתי להנציח את דני זק עוד בחייו. היו שתהו לנוכח החלטתי זאת. סברתי כי דני, שבעיני היה ראש העיר המשמעותי ביותר שידעה עירנו, ראוי לו שיזכה להוקרה ולהערכה בחייו.

בעצה אחת עם אורה ודני החלטנו כי קומפלקס בתי הספר, גני הילדים, מבני התרבות ותנועות הנוער ברחוב הדפנה יאוגדו תחת השם "מרכז דני זק לחינוך, תרבות ואומנויות." למרכז דני זק יתווסף בשבועות הקרובים מרכז התרבות הרב תכליתי הנבנה בהשקעה של קרוב ל- 20 מיליון שקלים. את הקמת המבנה הענק והמרשים יזם דני ואני שמח שנפל בחלקי להוציא בנייתו אל הפועל. אך טבעי בעיני שהמבנה יהיה חלק מהמרכז הנושא את שמו.

בחודשים האחרונים נפגשנו דני זק ואני ושוחחנו פעמים רבות בטלפון. עדכנתי אותו במתרחש ושמעתי ממנו עצות זהב. נהניתי מחוכמתו, ניסיונו ותבונתו. סיכמנו לקדם שורה של מפעלים להנצחת חללי צה"ל בני הקריה ובהם שיפוץ האנדרטה לחללי צה"ל, חיבור מבנה יד לבנים למבנה הספרייה העירונית והקמת פארק הבנים. בשלושה נושאים אלה אנו מטפלים בימים אלה ונוציאם אל הפועל. דני חי חיים שלמים. הוא הקים עם אורה משפחה לתפארת, הקים וניהל את בית הספר

צור שלום ויצא בראשית שנות ה-70 לשליחות חינוכית בבית שאן בתקופה בה טווחה בקטיושות וידעה חדירות מחבלים. הוא שימש כסגן וממלא מקום ראש העיר ו-18 שנים עמד בראש עיריית קריית ביאליק.

עם פרישתו מראשות העיר התמסר לפעילות כיו"ר סניף יד לבנים בקריה וכיו"ר עמותת סיירת הצנחנים בה שירת בנו צחי ז"ל, שנפל ב-11.8.81. כאב נפילתו של צחי היה צרוב בלבו עד יומו האחרון. השנה, ערב יום הזיכרון לחללי צה"ל, הזמין אותי דני לביתו שם קיבל יחד עם אורה מידי מפקד סיירת צנחנים את ספר הנופלים של היחידה. הספר כלל את סיפורו של צחי זק ז"ל. ראיתי את איש הפלדה נשבר, מתפרק לרסיסים וממרר בבכי כשהוא מלטף את עמוד ההנצחה של צחי.

לפני שבועיים ביקרתי את דני בבית החולים. הוא היה חלש והתקשה בדיבורו. גם אז ראשו היה צלול והוא שפע רעיונות וידע. ביום שבת תמה שירת חייו של דני זק. המנגינה פסקה. ביומיים האחרונים הקדישה מערכת החינוך בקריית ביאליק בכל הכיתות שעת מחנך בה עסקו המורים והתלמידים בתולדות חייו ובתפארת עשייתו כראש העיר. הנר כבה אך המעשים נשארים עמנו כאן.

יהי זכרו ברוך.